

ALIC TEPESESİ

Evvel zamanda uzak diyarlarda Obada Aybüke ve Yağız adında iki arkadaş yaşarmış. Hayvanları çok severlermiş. Koyunları, keçileri otlatır oyunlar oynarlarmış. Aybüke nenesi ile birlikte süt sağır peynir yaparmış. Zaman böyle akıp gidermiş.

Aybüke ile Yağız büyümüş serpilmiş. Birlikte at binmeyi ve doğada atları ile dörtnala gitmeyi çok severlermiş. Akşamları da nineleri onlara sürekli değişik masallar anlatıyormuş. Ninelerinin anlattığı masallarda Alıç Tepesi diye bir yer varmış. Ancak Alıç Tepesi masallarda anlatılmasının aksine gerçekmiş. Nineleri anlattıkları masallarda oraya gidenlerin bazı sıra dışı olaylar yaşadığını söylemiş.

Aybüke ve Yağız Alıç Tepesini çok merak ediyorlarmış. Bir gün yağız atlarına binerek Alıç Tepesine doğru yola çıkmışlar. Uzun bir yolculuktan sonra Alıç Tepesine varmışlar. Alıç tepesinden renk renk çiçekler ve baldan tatlı alıçlar toplamışlar. Bir süre sonrada yorgun düşerek bir ağacın altında uyuya kalmışlar.

Rüyalarında iki tane kanatlı at görmüşler. Atlardan birine Aybüke diğerine de Yağız biniyormuş. Atlarla birlikte uçmaya başlamışlar. Aybüke ve Yağız ilk anlarda bu durumdan biraz korkmuşlar. Ancak bir süre sonra bu duruma alışmışlar. Birlikte Obaların, dağların üzerinde uçarak dolaşmışlar. Bir zaman sonra uyanmışlar ve Obalarının yolunu tutmuşlar.

Obaya geldiklerinde yaşadıkları olayları dede ve ninelerine anlatmışlar. Ancak dedeleri ve nineleri anlattıkları bu olağan üstü olaylar karşısında hiç şaşırمامışlar. Çünkü Alıç Tepesine giderek bu olayları yaşayan bir çok kişi varmış. Aybüke ve Yağız bu olaylardan sonra sık sık birlikte Alıç Tepesine ziyaretlerini sürdürmüşler.

Aylar sonra Aybüke ve Yağız'ın obası buldukları yerden göç etmişler. Uzun bir yolculuktan sonra yeni Obalarını kurmaya karar verilen yere ulaşmışlar. Yeni Obalarının yeri eski Obalarına nazaran çok daha güzelmiş. Yemyeşil çayırları, şırıl şırıl akan ırmakları ve karlı tepeleri varmış.

Günlerden bir gün Aybüke ve Yağız yeni Obalarında keçilerini otlatmaya gitmişler. Bir süre sonra Zıpır isimli keçilerinin sürüde olmadığını fark etmişler. Aybüke ve Yağız telaşlanarak Zıpır'ı aramaya başlamışlar. Uzun aramalar sonucunda Zıpır'ı bir ağacın yanında otlanırken bulmuşlar. Zıpır'ı bulduktan sonra sürülerinin yanına dönerken bir arı kovanı ile karşılaşmışlar. Kovanda bulunan balları almaya karar vermişler. Ancak balları alırken Yağız'ı ve Zıpır'ı arılar sokmuş. Acılar içerisinde keçilerini toparlayarak Obalarının yolunu tutmuşlar.

Obada onları dedeleri ve nineleri karşılamış. Torununu ve keçisini acılar içirisinde görünce telaşlanmışlar. Dedeleri hemen Yağız'a ve Zıpır'a yararlı bitkilerden rahatlatıcı bir karışım yapmış. Bu karışımı şişen yerlerine özenle sürmüş. Rahatlayan Yağız uykuya dalmış.

Güzel bir sabaha uyanmışlar. Kahvaltıda yeni getirdikleri baldan yemek istemişler. Bal kovasına doğru gitmişler. Ancak kovanın yanına geldiklerinde bal kovanının ters döndüğünü ve içerisinde bir şeylerin olduğunu fark etmişler. Aybüke e Yağız ilk anda biraz kokmuşlar. Sonra kendilerini toparlayarak kovayı düzeltmeye karar vermişler. Kovayı düzetmek için kaldırdıklarında kovanın altında bir ayı yavrusunun olduğunu fark etmişler. Annesini kaybetmiş bir ayı yavrusunun kovanın altında kaldığını anlamışlar. Birlikte ayının annesine aramaya karar vermişler.

Ovalarda ve dağlarda ayının annesini birlikte aramışlar. Ancak yavru ayının annesini bir türlü bulamamışlar. Aybüke ve Yağız yavru ayıya kendileri bakmaya karar vererek Obalarına geri dönmüşler. Zamanla yavru ayıda Aybüke ve Yağız'a alışmış ve çok sevmiş. Günlerini hep birlikte oyunlar oynayarak geçirmeye başlamışlar.

Bu sırada Aybüke'nin dedesi ve ninesi yavru ayının annesini aramaya devam etmiş. Aramayı sürdürdükleri bir gün bir orman yangını çıkmış. Durumu gören dede ve nine ırmaktan su taşıyarak yangını söndürmeye çabalamışlar. Uzun çabalardan sonra yangın büyümeden söndürmeyi başarmışlar. Yangın dumanından etkilenen anne ayı birden ormandan çıka gelmiş.

Dedesi hızlıca Obaya dönerek durumu Aybüke ve Yağız'a anlatmış. Hep birlikte yavru ayıyı alarak annesinin yanına doğru koşmuşlar. Anne ayı yavrusunu görünce çok sevinmiş ve yavrusuna sarılmış. Bir zaman sonra yavrusunu alarak ormanın derinliklerinde kaybolmuşlar. Yağız , Aybüke dedeleri ve nineleri bir süre bekledikten sonra hep birlikte Obaların yolunu tutmuşlar.

Obalarına vardıklarında Dedem Korkut gelip tüm Obaya destanlar anlatmış, deyişler söylemiş.

Hatice Kübra TURHAN
Halitpaşa İlkokulu
4/A Sınıfı